

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

Poslovni broj: P-402/2023-58

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, po sucu toga suda mr. sc. Borisu Vukoviću u pravnoj stvari tužitelja CROATIA OSIGURANJE d.d., Zagreb, V. Jagića 33, OIB: 26187994862, protiv tuženika LOVAČKO DRUŠTVO SRNJAK LADIMIREVCI, Ladimirevci, M. Gupca bb, OIB: 87501843847, koga zastupa punomoćnik Ivica Kučinac odvjetnik iz Valpova, Dr. F. Tuđmana 3, umješlač na strani tuženika: EUROHERC osiguranje d.d. Zagreb OIB 22694857747, Podružnica Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, Zagreb, koga zastupa punomoćnik Bojan Nikolić odvjetnik u OD GRGIĆ & PARTNERI Pisarnica Osijek, Ivana Gundulića 5B, Osijek, radi isplate iznosa od 2.406,19 EUR, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave 12. ožujka 2026. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja, punomoćnika tuženika i punomoćnika umješlača, na ročištu za objavu sudske odluke održanom dana 24. travnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku LOVAČKO DRUŠTVO SRNJAK LADIMIREVCI, Ladimirevci, M. Gupca bb, OIB: 87501843847 isplatiti tužitelju CROATIA OSIGURANJE d.d., Zagreb, V. Jagića 33, OIB: 26187994862, iznos od ukupno 2.406,19 EUR (slovima: dvijetisućečetiristotinešesteuraidevetnaestcenti) sa zakonskim zateznim kamatama koje na iznos od 711,00 EUR (slovima: sedamstotina jedanaesteura) teku od 03. svibnja 2022. a na iznos od 1.695,19 EUR (slovima: tisućušeststotinadevedesetpeteuraidevetnaestcenti) od 21. svibnja 2022. do isplate po kamatnoj stopi koja se do 31. prosinca 2022. godine određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01. siječnja 2023. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od petnaest dana pod prijetnjom ovrhe.

II Nalaže se tuženiku LOVAČKO DRUŠTVO SRNJAK LADIMIREVCI, Ladimirevci, M. Gupca bb, OIB: 87501843847 naknaditi tužitelju CROATIA OSIGURANJE d.d., Zagreb, V. Jagića 33, OIB: 26187994862 parnični trošak u iznosu od 705,77 EUR slovima: sedamstotinapeteuraisedamdesetsedamcenti) sa zakonskim zateznim kamatama, tekućim od dana donošenja presude pa sve do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od petnaest dana pod prijetnjom ovrhe.

III Odbija se tužitelj CROATIA OSIGURANJE d.d., Zagreb, V. Jagića 33, OIB: 26187994862 sa zahtjevom na naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 200,00 EUR (slovima: dvijestotineura) kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika s osnove regresnog zahtjeva isplate naknade štete njegovom osiguraniku iz prometne nezgode uslijed naleta vozila na divljač.

2. U tužbi i tijekom postupka u bitnom navodi da je dana 20. travnja 2022. godine, na županijskoj cesti došlo do izleta divljači iz lovišta kojim gospodari tuženik na označenu prometnicu te potom na vozilo koje se kretalo istom prometnicom, vozilo reg. oznake OS630A, vlasništvo OPG Lovrinčević Ivica i da je zbog navedenog naleta tuženikove divljači na vozilo reg. oznake OS630A kojim je upravljala Dorotea Lovrinčević na istome nastala imovinska šteta. Nadalje, da je predmetno vozilo na dan predmetnoga štetnog događaja bilo osigurano kod tužitelja policom kasko osiguranja broj 004021101168, da je vlasnik oštećenoga vozila reg. oznake S630A podnio temeljem zaključenog ugovora o osiguranju automobilske kasko zahtjev za naknadu pretrpljene štete na oštećenom vozilu, te da je tužitelj temeljem uvida u dostavljenu dokumentaciju u pogledu osnova i visine nastale štete izvršio plaćanje iznosa naknade štete u ukupnom iznosu od 2.406,19 EUR.

3. Tužitelj također navodi da je tuženik imatelj divljači koja je u predmetnom štetnom događaju uzrokovala štetu za koju je tužitelj isplatio naknadu iz osiguranja, da je ista divljač na javnu prometnicu došla iz lovišta kojim gospodari tuženik koji je stoga pasivno legitimiran u ovome parničnom postupku. Ističe da u kontekstu odredbi Zakona o obveznim odnosima i to odgovornost za štetu od opasne stvari ili opasne djelatnosti, uvažavajući sudsku praksu i pravna shvaćanja viših sudova, divljač na prometnici smatra se opasnom stvari pa za štete koju divljač u tim okolnostima počinu trećima, postoji odgovornost njezina imatelja prema konceptu objektivne odgovornosti za štetu. Napominje da je sukladno odredbi čl. 963. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23 u daljnjem tekstu ZOO) propisano da isplatom

naknade iz osiguranja prelaze na osiguratelja po samom zakonu do visine isplaćene naknade sva osiguranikova prava prema osobi koja je po bilo kojoj osnovi odgovorna za štetu. Navodi i da se tužitelj u mirnom postupku obratio tuženiku i osiguravatelju tuženika sa regresnim zahtjevom, no da je osiguravatelj tuženika odbio postupiti po postavljenom regresnom zahtjevu, neosnovano smatrajući da u konkretnom slučaju nema odgovornosti tuženika.

4. Tužitelj smatra da tuženik odgovara za nastalu štetu u skladu s odredbama čl. 963., čl. 1063. i 1064. ZOO-a te čl. 80. i čl. 76. st. 2. Zakona o lovstvu (Narodne novine br. 99/18, 32/19, 32/20, 127/24 u daljnjem tekstu ZOL).

5. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da se protivi i osnovu i visini tužbenog zahtjeva te ističe prigovor promašene pasivne legitimacije iz razloga što tuženik ima valjanu policu osiguranja za štetu od divljači koju je Ministarstvo poljoprivrede RH u ime svih lovačkih društava zaključilo sa "EUROHERC osiguranjem" d.d. Zagreb, za kojeg poziva da stupi u ovu parnicu kao umješlač. Smatra da na temelju priložene dokumentacije uz tužbu nije dokazan osnov tužbenog zahtjeva da je šteta nastala na vozilu uslijed naleta na životinju koja predstavlja divljač u smislu odredbe čl. 9. Zakona o lovstvu.

6. Rješenjem poslovni broj: P-402/2023-9 od 10. lipnja 2024. godine sud je prihvatio sudjelovanje EUROHERC osiguranja d.d. Zagreb OIB 22694857747, Podružnica Zagreb kao umješlača na strani tuženika u ovom predmetu.

7. Umješlač na strani tuženika u podnesku od 28. ožujka 2024. navodi da osporava odgovornost tuženika za nastanak štetnog događaja jer smatra da do predmetne nezgode nije došlo uslijed naleta vozila osiguranika tužitelja na životinjsku vrstu navedenu u čl. 9. Zakona o lovstvu, zatim da predmetna šteta nije nastala zbog provođenja lova sukladno čl. 80. st. 6. t. 2. Zakona o lovstvu, također ističe isključivu krivnju treće osobe koja upravlja predmetnom cestom društva HRVATSKE CESTE d.o.o. jer nije postupila sukladno zakonskim odredbama prema kojima javne ceste moraju biti građene, rekonstruirane i održavane na način da ih na siguran način mogu koristiti korisnici ceste kojima je namijenjena. Također opreza radi, umješlač ističe da osiguranik tužitelja, odnosno vozač koji je upravljao navedenim vozilom nije prilagodio brzinu kretanja stanju i uvjetima na kolniku tako da odgovornost za predmetni štetni događaj u potpunosti leži na vozaču vozila koji upravlja vozikom nije postupio u skladu s brzinom kretanja propisanom za predmetnu dionicu ceste, stanju i uvjetima na cesti, te postavljenom prometnom znaku opasnosti „Divljač na cesti“.

8. Sud je na ročištu održanom 11. prosinca 2024. rješenjem odbio prijedlog umješlača za izvođenjem dokaza od 28. ožujka 2024. budući da u smislu čl. 208. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; u daljnjem tekstu ZPP) umješlač mora primiti parnicu u onom stanju u kakvom se nalazi u trenutku kada se umiješa u parnicu i da je u daljnjem tijeku

parnice ovlašten stavljati prijedloge i poduzimati sve ostale parnične radnje u rokovima u kojima bi te radnje mogla poduzimati stranka kojoj se pridružio te da se u konkretnom slučaju radi o sporu male vrijednosti u kojima je rok za predlaganje novih dokaza istekao onoga dana kada je taj rok istekao i tuženiku (9. veljače 2024.) te da umješac nije stranka u postupku i da nema pravo na svoje posebne rokove, a u smislu čl. 461.a ZPP-a.

9. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u dokumentaciju u spisu i to u Zapisnik o očevidu (promet/prekršaj) od 21.04.2022. (str. 5.-7. spisa), službenu bilješku od 21.04.2025. (str. 8.-9. spisa), polica osiguranja br. 004021101168 (str. 10. spisa), presliku odštetnog zahtjeva i izjave vozača (str. 11. -12. spisa), Zapisnik MUP PU OBŽ PP Belišće od 20.04.2022. (str. 13. spisa), presliku prometne dozvole za vozilo reg. oznake OS630A (str. 14.-15. spisa), presliku vozačke dozvole za vozača oštećenog vozila (str. 16.-17. spisa), odštetni zahtjev od 21.04.2022. (str. 18. spisa), račun broj 433/01/68 od 11.05.2022. (str. 19. spisa), izvadak po transakcijskom računu PBZ d.d. od 20.05.2022. (str. 20.-21. spisa), regresni zahtjev od 05.07.2022. i 09.08.2022. (str. 22.-23. spisa), dopis EUROHERC osiguranja d.d. od 02.12.2022. (str. 24. spisa), foto dokumentacija (str. 26.-60. spisa), Uvjeti za osiguranje automobilske kasko (str. 61.-67. spisa), policu osiguranja od odgovornosti br. 804271894 (str. 80. spis), sudsku praksu (str. 90.-99. spisa), Zapisnik o očevidu, zapisnik o alkotestu, situacijski plan i fotoelaborat naleta vozila na divljač koji se dogodio dana 20.04.2022. (str. 126.-139. spisa), Nalaz i mišljenje vještaka od 05.02.2025. (str. 164.-170. spisa), Nalaz i mišljenje vještaka od 16.05.2025. (str. 192.-194. spisa), drugu dopunu prometnom vještačenju od 29.12.2025. (str. 218.-220. spisa), kao i u ostalu dokumentaciju koja se nalazi u spisu.

10. Provedene dokaze sud je ocijenio u smislu čl. 8. ZPP-a te je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

11. Predmet spora je tužiteljev regresni zahtjev s osnove isplate naknade štete njegovom osiguraniku iz prometne nezgode uslijed naleta vozila na divljač.

12. Između stranaka je sporno da li je šteta nastala na vozilu uslijed naleta na životinju koja predstavlja divljač u smislu odredbe čl. 9. Zakona o lovstvu, visina štete, da li je predmetna šteta nastala zbog provođenja lova sukladno čl. 80. st. 6. t. 2. Zakona o lovstvu, postoji li isključiva krivnja treće osobe koja upravlja predmetnom cestom društva HRVATSKE CESTE d.o.o., te da li odgovornost za predmetni štetni događaj u potpunosti leži na vozaču vozila.

13. Sud je ocijenio da nije osnovan prigovor tuženika i umješaca da štetu na vozilu nije prouzročila divljač, budući da je sud radi utvrđenja navedene sporne činjenice izveo dokaz saslušanjem svjedoka Doroteje Lovrinčević i Ivice Lovrinčevića. Za razliku od vozačice predmetnog vozila Doroteje Lovrinčević koja je prilikom saslušanja na glavnoj raspravi izjavila da ne može sa sigurnošću reći da je životinja koja je udarila u auto i koja se udaljila bila jazavac, svjedok koji se nalazio u istome automobilu Ivica Lovrinčević u svom iskazu na istoj glavnoj raspravi naveo je da

pretpostavlja da je životinja koja je udarila bila jazavac. U svom iskazu detaljno je opisao mjesto i nastanak štetnog događaja, navodeći da je bila noć i da je bio oštar lijevi zavoj na izlasku iz Ladimirevaca. S obzirom da je taj dio zavoja oštar, navodi da je kao suvozač automatski dignuo glavu, a kada su izlazili autom iz tog zavoja da je vozačica počela blago ubrzavati. Svjedok navodi da je oko 150 m iz kanala s desne strane izletila životinja veličine pola metra, smeđe boje, sjeća se da je dlaka bila oštra, dugodlaka i u idućem trenutku došlo je do kontakta. Išli su oboje van i počeli utvrđivati štetu, a on je pokušao naći tu životinju te ju je tražio po kanalu i iza kanala u pojasu 2 do 3 m gdje ima šiblja i kukuruzište i nekako je tu u toj zoni i ograđeni dio nekog poslovnog subjekta. Pojasnio je da je sve je to bilo u okolici 10 do 15 m gdje je tražio životinju koja je naletila na auto, te da su poslije pokupili dijelove plastike, sjeli u auto i čekali policiju. Na istome ročištu na pitanje tužitelja zbog čega svjedok pretpostavlja da je ta životinja bila jazavac, svjedok je izjavio da to zna iz iskustva jer je po stručnoj spremi agronom, a u slobodno vrijeme vozi enduro motor i također čita knjige i literaturu o prirodi te zbog toga smatra da je riječ o jazavcu.

14. Na navedenu okolnost sud je izveo i dokaz prometnim vještačenjem i što se tiče toga dijela vještak nije mogao sa sigurnošću utvrditi da je štetu na vozilu prouzročio jazavac ili neka druga životinja.

15. S obzirom na činjenicu da vještak nije isključio mogućnost da se u konkretnom slučaju nije radilo o naletu jazavca na vozilo, te da je svjedok koji je bio putnik u navedenom vozilu Ivica Lovrinčević na uvjerljiv, jasan i logičan način iskazao da se radilo o naletu jazavca na vozilo, kao i da je navedeni svjedok također po struci agronom, sud je utvrdio da nije osnovan navod tuženika da ne postoji nijedan dokaz da je šteta na predmetnom vozilu nastala uslijed naleta vozila na divljač, već suprotno, da je do prometne nezgode i nastanka štete na predmetnom vozilu tužiteljevog osiguranika došlo zbog naleta jazavca, koji u skladu s čl. 9. Zakona o lovstvu spada u sitnu divljač.

16. Člankom 1063. ZOO-a propisano je kako šteta nastala u vezi s opasnom stvari, odnosno opasnom djelatnošću smatra se da potječe od te stvari, odnosno djelatnosti, osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete, dok je čl. 1064. istog Zakona propisano kako za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik, a za štetu od opasne djelatnosti odgovara osoba koja se njome bavi.

17. Člankom 1067. st. 1. ZOO-a propisano je da se vlasnik oslobađa odgovornosti ako dokaže da šteta potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti; st. 2. istog članka propisano je kako vlasnik stvari oslobađa se odgovornosti i ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći, ni otkloniti, dok je st. 3. predmetnog članka propisano kako vlasnik se oslobađa odgovornosti djelomično ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete.

18. Također, člankom 80. st. 6. Zakona o lovstvu propisano je kako za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara se na sljedeći način:

- vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi,
- lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova.

19. Člankom 76. st. 2. ZOL-a propisano je kako u pogledu uzroka i odgovornosti za štetu važe odredbe zakona kojima se uređuju obvezni odnosi, ako ovaj Zakon ne propisuje drugačije.

20. Sud nije ocijenio osnovanim prigovor umješača na strani tuženika da je vozač vozila u potpunosti odgovoran za nastalu štetu na osiguranom vozilu jer iz nalaza i mišljenja prometnog vještaka ne proizlazi da je vozač upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi. Dapače, vještak je mišljenja da vozač nije bio u mogućnosti izbjeći kontakt sa životinjom iz razloga što se neposredno uz desnu bankinu nalazi odvodni kanal iz kojeg je životinja istrčala, što znatno utječe na mogućnost ranijeg uočavanja izlazeće životinje na prometnicu, dok brzinu kretanja vozila nije mogao utvrditi zato što u zapisniku o očevidu nema dovoljno materijalnih dokaza i potrebnih podataka za izračun. Prometni vještak je svoj nalaz i mišljenje i usmeno iznio na ročištu od 3. travnja 2025. na koji tuženik i umješač nisu imali primjedbi. Sud stoga na temelju nalaza i mišljenja prometnog vještaka i izjava saslušanih svjedoka te u skladu s odredbama čl. 80. st. 6. ZOL-a nije utvrdio da je vozač upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi.

21. Što se tiče prigovora umješača na strani tuženika da ne postoji odgovornost tuženika za naknadu štete jer se nije provodio lov, sud je mišljenja da je Zakon o lovstvu lex specialis, ali da njime nije propisano tko odgovara za štetu nastalu na vozilu u slučaju naleta divljači na vozilo u području lovišta kojim gospodari lovoovlaštenik u vrijeme kada se nije provodio lov. Prema tome, sukladno odredbi članka 76. stavak 2. ZOL-a treba primijeniti odredbe ZOO-a kojima se određuje odgovornost za štetu, te da se divljač koja se nalazi na javnoj cesti smatra opasnom stvari, a za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik sukladno odredbi članka 1064. ZOO-a. Također, odredbom članka 1066. stavka 1. ZOO-a, propisano je između ostalog da umjesto vlasnika stvari odgovara osoba kojoj je vlasnik povjerio stvar da se njome služi, dok je odredbom članka 1063. ZOO-a propisano da se za štetu nastalu u vezi s opasnom stvari, smatra da potječe od te stvari, osim ako se dokaže da ona nije bila uzrok štete. Prema mišljenju suda neovisno o tome obavlja li se ili ne obavlja lov divljači, divljač koja se nalazi na cesti uvijek predstavlja opasnu

stvar jer čini povećanu opasnost prouzročenja štete na vozilima koji se kreću tom cestom.

22. Stoga lovoovlaštenici koji gospodare lovištem na području gdje se dogodila prometna nezgoda odgovaraju za štetu nastalu naletom na divljač temeljem odredbi članka 1063.-1067. ZOO-a po pravilima objektivne odgovornosti. U konkretnom slučaju tuženik se mogao osloboditi odgovornosti na temelju odredbe članka 1067. stavak 1. ZOO-a, no tijekom postupka umješač nije dokazao svoje navode da je vozač upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi odnosno da je mogao izbjeći udar u divljač, te stoga za štetu odgovara tuženik.

23. Neosnovano tuženik i umješač osporavaju visinu štete, budući da je istu visinu štete potvrdio i sudski vještak u svom vještačenju od 16. svibnja 2025. i dopuni vještačenja od 29. prosinca 2025. i to prema cijenama važećim na dan izvršenog popravka vozila, a na koju dopunu vještačenja na ponovno otvorenoj glavnoj raspravi od 12. ožujka 2026. stranke i umješač na strani tuženika nisu imali primjedbi.

24. Sud je mišljenja da neosnovano umješač smatra da je prvostupanjski sud trebao primijeniti odredbu čl. 50. Zakona o cestama prema kojemu postoji isključiva krivnja pravne osobe koja upravlja javnom cestom zbog prouzročenja štete trećim osobama naletom divljači na vozilo, budući da umješač nije predložio sudu niti jedan dokaz kojim bi dokazao svoj navod da postoji propust navedene pravne osobe da cestu označi propisanom prometnom signalizacijom i opremom. Okolnost što je prema nalazu prometnog vještaka na dijelu prometnice na kojoj se dogodila prometna nezgoda postavljen odgovarajući prometni znak "divljač na cesti", samo ukazuje na nepostojanje odgovornosti za štetu osobe koja upravlja javnom cestom.

25. Slijedom navedenog, sud je utvrdio da je tužitelj dokazao osnovu i visinu svoje novčane tražbine prema tuženiku i da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan u smislu čl. 1063.-1067. ZOO-a te čl. 76. st. 2. i čl. 80. st. 6. ZOL-a i odlučio kao u toč. I izreke.

26. Budući da tuženik nije ispunio svoju obvezu u propisanom roku, tuženik duuguje tužitelju i zatezne kamate koje teku računajući od prvog dana iza dana izvršene isplate naknade za štetu njegovom osiguraniku, te je sud u smislu čl. 183. i čl. 29. ZOO-a tužitelju priznao i pravo na zatezne kamate.

27. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 151., čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23; u daljnjem tekstu OT) te odredbama Uredbe o tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine broj 37/23) i čl. 4. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 118/18 i 51/23).

28. Sud je tužitelju priznao trošak parničnog postupka i to trošak prometnog vještačenja u iznosu od 400,00 EUR i trošak strojarskog vještačenja u iznosu od 200,00 EUR te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 35,26 EUR i trošak

sudske pristojbe na presudu u iznosu od 70,51 EUR u skladu s Tar. br. 1. i Tar. br. 2. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi, što čini ukupan parnični trošak u iznosu od 705,77 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od donošenja presude do isplate sukladno čl. 151. st. 3 ZPP-a i čl. 29. ZOO-a.

29. Sud je odbio tužitelja sa zahtjevom za naknadu razlike parničnog troška u iznosu od 200,00 EUR budući da je sud rješenjem ovoga suda poslovni broj: P-402/2023-56 od 16. travnja 2026. godine naložio računovodstvu ovoga suda vraćanje navedenog iznosa od 200,00 EUR tužitelju, koji je činio razliku od uplaćenog iznosa predujma za strojarsko vještačenje od strane tužitelja i iznosa nagrade vještaku za izvršeno strojarsko vještačenje.

30. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Osijeku 24. travnja 2026.

S U D A C
mr. sc. Boris Vuković

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od 15 dana računajući od dana objave presude, ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

Broj zapisa: **9-30887-19d09**

Kontrolni broj: **0bbb0-cbd5d-c65d5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=BORIS VUKOVIĆ, L=OSIJEK, O=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.